Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. května 2006 – Komise v. Itálie

(Věc C-197/03)

„Nesplnění povinnosti státem – Směrnice 69/335/EHS – Články 10 a 12 – Nepřímé daně z kapitálových vkladů – Zásady práva Společenství v oblasti vracení bezdůvodného obohacení"

1. *Daňová ustanovení – Harmonizace právních předpisů – Nepřímé daně z kapitálových vkladů [Směrnice Rady 69/335, čl. 10 a 12 odst. 1 písm. e)] (viz body 35–39 a výrok)*

2. *Právo Společenství – Přímý účinek – Vnitrostátní poplatky neslučitelné s právem Společenství – Vrácení (viz body 43–46 a výrok)*

Předmět

Nesplnění povinnosti státem – Porušení čl. 10 písm. C směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 249, s. 25; Zvl. vyd. 09/01, s. 11) – Vnitrostátní zákon, který zavádí roční správní poplatek se zpětnou účinností za zápis jiných úkonů než listin, na jejichž základě se zakládají společnosti, a který pro vrácení ročního poplatku za zápis listin, na jejichž základě se zakládají společnosti, stanoví diskriminační a omezující režim

Výrok

1) Italská republika tím, že zavedla poplatky se zpětnou účinností, které nepředstavují povolené poplatky uhrazovacího charakteru, a to z důvodu, že zápisy do obchodního rejstříku, za něž se vybírají, již vedly k výběru poplatků, které měly být nahrazeny poplatky se zpětnou účinností, aniž by

existovala možnost jejich vrácení osobám, které je uhradily, nebo z důvodu, že se uvedené poplatky se zpětnou účinností vztahují na roky, kdy nedošlo k žádnému zápisu do rejstříku, který by odůvodnil jejich výběr, a tím, že přijala předpisy, které vrácení poplatků, o nichž Soudní dvůr rozsudkem prohlásil, že jsou v rozporu s právem Společenství, či jejichž neslučitelnost s právem Společenství vyplývá z takového rozsudku, podrobily podmínkám, které se vztahují speciálně na uvedené poplatky a které jsou méně příznivé než podmínky, které by byly na vrácení dotčených poplatků použity za neexistence této právní úpravy, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají jednak z článku 10 a čl. 12 odst. 1 písm. e) směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů, a jednak ze zásad zakotvených Soudním dvorem pro oblast vracení bezdůvodného obohacení.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Italské republice se ukládá náhrada tří čtvrtin veškerých nákladů řízení. Komisi Evropských Společenství se ukládá náhrada zbývající čtvrtiny.

Usnesení Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. května 2006 – Confcooperative a další

(Věc C-231/04)

„Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu – Vnější vztahy – Dohoda ES-Maďarsko o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín – Ochrana označení některých vín pocházejících z Maďarska ve Společenství – Zeměpisné označení ‚Tokaj' – Výměna dopisů – Možnost užívat pojem ‚Tocai' ve výraze ‚Tocai friulano'